

DOBBEREN MET DOOD AAS

Do's & dont's op een rijtje

Snoeken met dood aas is waanzinnig spannend. Elk moment kan die fluorrode dobber onderschieten. Soms gebeurt dat al kort na de inworp, soms duurt dat uren. Maar één ding hebben alle aanbeten gemeen: het moment dat die dobber onder plopt komt altijd weer onverwachts. Belangrijk is wel dat je weet waar, wanneer en hoe je die dode aasvis het beste kunt aanbieden. In dit artikel geeft Ed Stoop je daarom de vuistregels die ook jou deze winter naar die metersnoek leiden.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE FRANK VAN DER BURG

Hoewel 'doodazen' met een dobber niets nieuws is en anderen mij wat dat betreft allang voor waren, is deze visserij wel 'hot'. Voor de derde winter op rij heeft het dood aas virus mij stevig te pakken. Elke aanbeet weer bikt mijn hart in mijn keel. Terwijl het op zich toch een kinderlijk eenvoudige visserij is die iedereen snel onder de knie heeft. Eenvoudiger dan bijvoor-

beeld het vissen met kunstaa, waarbij je zelf allerlei objecten van hout, metaal en kunststof tot leven moet brengen. Alleen degene die dat op de juiste manier doet, vangt snoek. Hang je daarentegen een dooie vis onder een dobber, dan kun je (bijna) niks fout doen. Zoek de juiste stek en ik garandeer je dat je nog deze winter ondervindt dat die dikke metersnoeken minder zeldzaam zijn dan dat je dacht.

De dode aasvis bevestig je aan een takel met één grote of twee kleinere dreggen.

Kunstaas is leuk, maar met dood aas vis je nog veel selectiever op de grote metersnoeken.

WAAR EN WAAROM

Het is van cruciaal belang om te achterhalen waar je de (grote) snoek in deze tijd van het jaar moet zoeken. Verspreiden de snoeken zich in de warmere maanden redelijk over het hele water; in de herfst en winter ligt dat totaal anders. Omdat de witvis (proovis) nu massaal samschoolt op de jaarlijkse overwinterstekken, tref je juist daar nu ook de nodige grote tot zeer grote snoeken. Gekende hotspots zijn havens en jachthavens langs meren, kanalen, rivieren en vaarten. Maar ook in beschut gelegen stadgrachten en de wat diepere plassen – waar witvis en snoek uit de vaak ondiepere omgeving naartoe trekken om te overwinteren – kun je nu de jackpot verwachten. Aanlegsteigers, afgemeerde boten, bruggen, duikers en taluds zijn allemaal in trek. Door op een aantal van dit soort plekken en stekken je aasvis te water te laten, ontdek je vrij snel al de echte hotspots. En geef daarbij zeker ook de kleinere, ondiepe waterpartijen eens een kans.

Wie zoekt, zal vinden!

Zoetwatervis en zeevis: het werkt allebei.

AASVIS

De meest logische gedachte is om een vissoort die ter plekke voorkomt als aas te gebruiken. Bijvoorbeeld blankvoorn, kolblei, (kleine) brasem en zelfs baars. Deze worden dan ook veelvuldig gebruikt onder de dood aasvissers. Toch blijkt mevrouw *Esox lucius* minder kieskeurig dan gedacht: snoek verorbert evengoed spiering en zeevis als sardine, haring, horsmakreel en makreel. Vissen die ze van nature nooit tegenkomen, maar toch uitstekend werken. Er zijn zelfs tijden dat sterk geurende zeevissen de voorkeur genieten. Zelf ben ik een groot fan van sardines. Die heb ik dus net als blankvoorns standaard in mijn koelboxje bij me.

KOELBOX

Hoewel sommigen zweren bij een kersverse en pas tijdens de vissessie doorgemaakte aasvis, heb ik het verschil met een vers ingevroren en vervolgens weer ontdooide vis nog niet kunnen ontdekken. Sterker nog: een ingevroren en weer ontdooide blankvoorn geurt sterker dan een verse. En hoe denk je op het zoete aan een levende sardine te komen om deze 'ter plekke' om zeep te kunnen helpen en als aas te gebruiken? Gebruik bij voorkeur wel altijd een koelboxje met vrieselement om je aasvissen goed vers (en bevroren) te houden. De aasvis mag best in half bevroren toestand het water in.

Met een koelbox houd je de aasvis vers.

HENGELS

Voor het vissen met dood aas genieten zware, langere spinhengels en lichte karperhengels van 3 tot 3,6 meter de voorkeur. Een worp van maximaal 20 meter mag voor een dergelijke hengel met daaraan een flinke aasvis geen probleem zijn. Ook het zetten van de haak gaat hiermee moeiteloos. Kies voor een stevige hengel (dus geen zachte en slappe stok), want daarmee kun je de haak niet goed zetten. Op de hengel gaat een werpmolen in de 4000- tot 6000-klasse.

NYLON LIJN

Mijn voorkeur gaat uit naar een nylon lijn. Gewoon ordinair nylon van 30/00 tot 40/00 mm dik. Nylon zinkt en houdt daardoor de dobber op zijn plaats. Gevlochten lijn drijft, waardoor er bij hardere wind een bocht in de lijn ontstaat die de dobber met aasvis van zijn plek zal trekken. Dit is nou net wat ik niet wil. Mijn ervaring is namelijk, hoe gek het ook klinkt, dat een aasvis die geruime tijd op zijn plek ligt of hangt vaak eerder wordt gepakt dan één die ogenschijnlijk voorbij komt 'zwemmen'. Vis je met een zeildobber en wil je de dobber met aasvis op de wind late wegdrijven, dan kun je wél beter een gevlochten hoofdlijn gebruiken.

Nylon zinkt, en daardoor blijft je montage beter op de gekozen plek.

VOEREN

Dode aasvissen kun je ook prima inzetten als voer om de aanwezige snoeken aan te trekken. Snoek kun je heel goed lokken – of in ieder geval tot bijten verleiden – door lichtjes bij te voeren (te veel voeren werkt averechts). Dat helpt alleen wanneer je met een aasvis min of meer statisch op de bodem vist. Stukken vis, en dat mag best zeevis en zoetwatervis door elkaar zijn, worden vlakbij de dobber geworpen en vormen daar een geurspoor. Niet zelden worden die eerst gepakt voordat de snoek zich aan de aasvis vergrijpt. Tijdens de drill braakt de snoek deze stukken vis namelijk nogal eens uit!

Voer gerust een handje 'gechopte' sardines rond je dobber.

DOBBERS EN LOODJES

Loop een goed gesorteerde hengelsportwinkel binnen en je treft er de nodige snoekdobbers aan. Van bolvormig tot langwerpig. 'Kale' dobbers en exemplaren met vleugels (darts) en zeilen. Met ingebouwd loodgewicht en zonder. Allemaal hebben gemeen dat ze over de lijn glijden en moeten worden tegengehouden door een stoppertje of stuitje op de lijn. Die heb je in alle soorten en maten. Vis je in diep water, dan moet de stopper bij het inwerpen in ieder geval probleemloos door de ogen van de hengel kunnen. Zelf vis ik bij voorkeur met dobbers die 20 tot 25 gram lood kunnen dragen, met daaronder meestal een loodje van 15 gram. Is het windstil of aast de snoek die dag nogal voorzichtig – en laat ze bij de geringste weerstand de aasvis al los – dan kies ik liever voor een niet al te grote staafdobber (met ingebouwd loodgewicht) of lichtere dobber van pakweg 12 gram.

Een 20-grams dobber staat perfect met een 15-grams loodje plus aasvis eronder.

Houd je dobbers continu scherp in de gaten.

Bij een aanbeet wacht je hooguit 5 seconden met slaan.

AASMOMENT EN AANSLAAN

Snoek heeft 'aasmomenten' bij het krieken van de dag en in de namiddag, als de zon alweer snel begint te zakken. Zet daar je klok echter niet op gelijk. Vissend met een dode aasvis gebeurt het namelijk evengoed dat je rond de klok van twaalf uur ineens een paar keer beet krijgt. Neem dus ruim de tijd. Heb geduld en ga er maar vanuit dat grote snoeken soms urenlang op één en dezelfde plaats naar jouw aasvis kunnen loeren zonder toe te happen. Ineens kan de knop omgaan, krijgen ze een vreetbui en schiet de dobber met een bijna hoorbare ploep onder. Indien je op de bodem vist, gaat je dobber eerder 'aan de wandel' dan onder. In beide gevallen is het dan zaak om hooguit vijf seconden te wachten, de lijn strak te draaien en met een stevige haal de haak te zetten. Wacht beslist niet te lang en voorkom te allen tijde dat een haak wordt geslikt. Is het een kleine snoek en sla je misschien wat eerder mis: so what? Je kwam toch voor die dikke?

ONMISBARE TANGEN

Onthaken doe je – wanneer je vingers je lief zijn – altijd met een goede onthaaktang. Die moet (meer dan) voldoende sterk en lang zijn om ook in de enorme muil van een recordsnoek een dreg los te maken. Minstens zo belangrijk is een zeker zo lange kniptang. Daar kun je indien nodig haken en/of stalen onderlijnen mee doorknippen. Al is het alleen maar om de dreg die nog buiten de snoekenbek hangt en steevast in je net vastraakt los te knippen.

Ook een (lange) kniptang mag absoluut niet ontbreken.

TAKEL EN DREGGEN

Aangezien vriend 'groenjas' zo'n slordige 600 vlijmscherpe tanden en tandjes in de bek heeft, is een onderlijn van minstens 50 cm staaldraad noodzaak. Gebruik een knoopbare staaldraad met 10 tot 15 kilo trekkracht. Zelf maak ik

takels in twee varianten: onderlijnen met één grote dreg nummer 1 of 1/0, of een takel met twee dreggen nummer 2. Bij kleine aasvis kan een takel van twee dreggen maatje 4 ook prima. Met de enkele dreg-variant vis ik de blankvoorn (of andere witvis) net boven de bodem – met de dreg recht door de rug, zodat de aasvis keurig horizontaal hangt. De tweede variant gebruik ik voor het vissen met een sardine (of andere aasvis) op de bodem: één dreg gaat door de bek of kop van de aasvis en één dreg net boven de staartwortel. Voor de zekerheid en vissend met twee hengels kies ik meestal voor een combi van beide. Met een klosje staaldraad, wat dreggen, sleeves en een sleevetang, maak je je takels heel eenvoudig zelf.

Takels zijn kant-en-klaar te koop, maar veel goedkoper is om ze zelf te maken.

NET EN ONTHAAKMAT

Bij dood azen op grote snoek kun je nauwelijks zonder een groot landingsnet. Bij voorkeur één met rubber gecoate mazen. Een snoek met de kieuwgreep uit het water halen, lukt immers beslist niet als je vanaf een hoge kademuur of andere hoge oever vist. Bij het onthaken dien je de kieuwgreep alsnog toe te passen. Ook een grote en vooral goede onthaakmat is daarom een must voor snoekvissers die op een harde ondergrond hun vis moeten onthaken. Ga er maar vanuit dat elke ondergrond, zelfs gras, 's winters hard is. Kies bij voorkeur een onthaakmat met hoge, opstaande rand – snoeken zijn ware 'kruipers' en kruipen anders zo je onthaakmat af.

Kies een rubber gecoat landingsnet.

Een onthaakmat met opstaande rand geniet de voorkeur.